॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अपां त्वेमंन्थ्सादयाम्यपां त्वोद्यंन्थ्सादयाम्यपां त्वा भस्मंन्थ्सादयाम्यपां त्वा ज्योतिषि सादयाम्यपां त्वायंने सादयाम्यण्वे सदंने सीद समुद्रे सदंने सीद सिठ्ठि सदंने सीदापां क्षयें सीदापाः सिधिष सीदापां त्वा सदंने सादयाम्यपां त्वां सुधस्थें सादयाम्यपां त्वा पुरीषे सादयाम्यपां त्वा योनौं सादयाम्यपां त्वा पार्थिस सादयामि गायत्री छन्दंस्त्रिष्टुप्छन्दो जर्गती छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः पङ्किष्ठ्यन्देः॥ (१)

योनो पर्श्वदश च॥_____

अयं पुरो भुवस्तस्यं प्राणो भौवायनो वंसन्तः प्राणायनो गांयत्री वांसन्ती गांयत्रियै गांयत्रं गांयत्रादुंपा शुरुंपा शोस्त्रिवृत्रिवृतों रथन्तर रंथन्तराद्वसिष्ठ ऋषिः प्रजापतिगृहीतया त्वयां प्राणं गृंह्णामि प्रजाभ्योऽयं दंक्षिणा विश्वकर्मा तस्य मनों वैश्वकर्मणं ग्रीष्मो मानसिस्त्रिष्ठुग्ग्रैष्मी त्रिष्ठुभं ऐडमैडादंन्तर्यामौ ऽन्तर्यामात् पंश्रद्शः पंश्रद्शाद्बृहद्वंहृतो भ्रद्धांज ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया मनः (२)

गृह्णामि प्रजाभ्योऽयम्पश्चाद्विश्वव्यंचास्तस्य चक्षुंर्वैश्वव्यचसं वर्षाणि चाक्षुषाणि जगंती वार्षी जगंत्या ऋक्षंममृक्षंमाच्छुकः पंतिगृहीतया त्वया चक्षुंगृह्णामि प्रजाभ्यं इदमुंत्तराथ्सुवस्तस्य श्रोत्रर्थं सौवः श्राच्छ्रौत्र्यंनुष्टुप्छांर्द्यनुष्टुभः स्वारः स्वारान्मन्थी मन्थिनं एकविष्श एकविष्शाद्वेराजं वैराजाञ्चमदंग्निर्ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया (३) त्वया श्रोत्रं गृह्णामि प्रजाभ्यं इयमुपरिं मृतिस्तस्यै वाङ्गाती

शुक्राथ्संप्तदशः संप्तदशाद्वेंरूपं वैरूपाद्विश्वामित्र ऋषिः प्रजा-

हेंमुन्तो वाँच्यायनः पुङ्किर्हेंमुन्ती पुङ्की निधनंवित्रिधनंवत आग्रयण आग्रयणात्रिणवत्रयस्त्रिष्शौ त्रिणवत्रयस्त्रिष्शाभ्यार्थ शाक्कररैवृते शाँकररैवृताभ्यां विश्वकर्मर्षिः प्रजापंतिगृहीतया त्वया वार्चं गृह्णामि प्रजाभ्यः॥ (४)

त्वया मनं जमदंग्रिर्ऋषिः प्रजापंतिगृहीतया विश्वषं॥————[२]

प्राची दिशां वस्ति ऋतूनाम् ग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणं त्रिवृथ्स्तोम्ः स उ पश्चद्शवर्तिन्स्र्यविर्वयः कृतमयानां पुरोवातो वातः सानग् ऋषिर्दक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋतूनामिन्द्रों देवता क्षत्रं द्रविणं पश्चदशः

ऋषिंदिक्षिणा दिशां ग्रीष्म ऋंतूनामिन्द्रों देवतां क्षत्रं द्रविणं पश्चद्रशः स्तोमः स उं सप्तद्शवंतिनिर्दित्यवाङ्गयस्रेतायांनां दक्षिणाद्वातो वातंः सनातन् ऋषिः प्रतीचीं दिशां वर्षा ऋंतूनां विश्वे देवा देवता विट् (५)

द्रविण र सप्तद्शः स्तोमः स उवेकिवि र्शवंतिनिस्निव्थ्सो वयौ द्वापुरोऽयानाम्पश्चाद्वातो वातोऽहुभून ऋषि्रुदीची दिशा र शुरदंतूनाम्मित्रावरुंणौ देवतां पुष्टं द्रविणमेकिवि र्शः स्तोमः स उ विद्वंष्ठवाङ्गयोऽष्टावि ५ शति

त्रिण्ववंतिनस्तुर्यवाङ्वयं आस्कन्दो-ऽ यांनामुत्तराद्वातो वातः प्रुल्ल ऋषिंरूध्वां दिशा १ हेमन्तिशिश्वरावृंतूनां बृह्स्पतिंर्देवता वर्चो द्रविणं त्रिण्वः स्तोमः स उ त्रयिश्वर्शवंतिनः पष्ठवाद्वयोऽभिभूरयांनां विष्वग्वातो वातः सुपूर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवंरे ते नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मंत्रस्मिन्क्षत्रेंऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायांमस्मिन्कर्मन्त्रस्यां देवहूंत्याम्॥ (६)

ध्रुविक्षितिर्ध्रुवयोनिर्ध्रुवासिं ध्रुवं योनिमा सींद साध्या। उख्यंस्य केतुम्प्रंथमं पुरस्तांदृश्विनांध्वर्यू सांदयतामिह त्वां। स्वे दक्षे दक्षेपितेह सींद देवत्रा पंथिवी बंहती रर्गणा। स्वासस्था

दक्षे दक्षंपितेह सींद देवत्रा पृथिवी बृह्ती रर्गणा। स्वासस्था तनुवा सं विशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनौध्वर्यू सादयतामिह त्वाँ। कुलायिनी वसुमती वयोधा र्यिं नों वर्ध बहुल स्वीरम्ं। (७)

अपांमितं दुर्मृतिम्बाधंमाना रायस्पोषं यज्ञपंतिमाभजंन्ती सुवंधेहि यजंमानाय पोषंमृश्विनांष्व्यू सांदयतामिह त्वां। अग्नेः पुरीषमिस देवयानी तां त्वा विश्वं अभि गृंणन्तु देवाः। स्तोमंपृष्ठा घृतवंतीह सींद प्रजावंदस्मे द्रविणा यंजस्वाश्विनांष्व्यू सांदयतामिह त्वां। दिवो मूर्धासिं पृथिव्या नाभिर्विष्टम्भंनी दिशामिधंपत्नी भुवंनानाम्। (८)

पुरुषो वयः षड्वि १ शतिश्च॥=

सांदयतामिह त्वां। स्जूर्ऋतुभिः स्जूर्विधाभिः स्जूर्वस्भिः स्जू रुद्रैः स्जूरांदित्येः स्जूर्विश्वेर्द्वेवेः स्जूर्देवेर्वयोनाधेर्ग्नये त्वा वैश्वानरायाश्विनांध्वर्यू सांदयतामिह त्वां। प्राणं में पाह्यपानं में पाहि व्यानं में पाहि चक्षुंर्म उर्व्या वि भांहि श्रोत्रं मे श्लोकयापस्पिन्वौषंधीर्जिन्व द्विपात्पांहि चतुंष्पादव दिवो वृष्टिमेर्रय॥ (९)

ऊर्मिर्द्रफ्सो अपामंसि विश्वकंमा त ऋषिंरश्विनाँध्वर्यू

च्याविर्वयंश्विष्ट्रप्छन्दो दित्यवाङ्वयो विराद्धन्दः पञ्चाविर्वयो गायत्री छन्दंश्विवथ्मो वयं उष्णिहा छन्दंस्तुर्यवाङ्वयोऽनुष्ट्रप्छन्दः पष्टवाद्वयो बृह्ती छन्दं उक्षा वयः स्तोबृहती छन्दं ऋष्भो वयः क्षुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽनुङ्वान् वयः पङ्किश्छन्दो बस्तो वयो विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयंस्तन्द्रं छन्दौ व्याघ्रो वयोऽनांधृष्टं छन्दः सिन्हो वयंश्छदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दः क्षुत्रं वयो मयंदं छन्दो विश्वकंम् वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापंतिश्छन्दः॥ (१०)

इन्द्रौंग्री अव्यंथमानामिष्टंकां द॰हतं युवम्। पृष्ठेन् द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं च वि बांधताम्॥ विश्वकंमी त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचंस्वतीं प्रथंस्वतीम्भास्वंती॰ सूरिमतीमा या द्याम्भास्या पृंधिवीमोर्वन्तरिक्षम्न्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं द हान्तरिक्षं मा हि सीर्विश्वंस्मै प्राणायापानायं व्यानायोदानायं प्रतिष्ठाये चरित्रांय वायुस्त्वाभि पांतु मृह्या स्वस्त्या छर्दिषां (११)

शन्तंमेन तयां देवतंयाङ्गिर्स्वद्भुवा सींद। राज्यंसि प्राची दिग्विराडंसि दक्षिणा दिख्समाडंसि प्रतीची दिख्स्वराड्स्युदींची दिगिधेपल्यसि बृह्ती दिगायुर्मे पाहि प्राणं में पाह्यपानं में पाहि व्यानं में पाहि चक्षुंमें पाहि श्रोत्रंं मे पाहि मनों मे जिन्व वाचंं मे पिन्वात्मानं मे पाहि ज्योतिंमें यच्छ॥ (१२)

मा छन्दंः प्रमा छन्दंः प्रतिमा छन्दौऽस्रीविश्छन्दंः पुङ्किश्छन्दं उष्णिहा छन्दौ बृह्ती छन्दौऽनुष्टुप्छन्दौ विराद्धन्दौ गायत्री छन्दंस्त्रिष्टुप्छन्दो जगती छन्दंः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं छन्दो

छन्याकृष्टुन्छन्या जगता छन्यः शृष्या छन्याऽन्तारे छन्या द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षंत्राणि छन्दो मन्श्छन्दो वाक्छन्दंः कृषिश्छन्दो हिरंण्यं छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दंः। अग्निर्देवता (१३)

वातों देवता सूर्यों देवतां चुन्द्रमां देवता वसंवो देवतां रुद्रा देवतांदित्या देवता विश्वें देवा देवतां मुरुतों देवता बृह्स्पतिंर्देवतेन्द्रों देवता वरुंणो देवतां मूर्धासि राङ्गुवासिं धुरुणां युत्र्यंसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वां कृष्ये त्वा क्षेमांय त्वा यन्नी राङ्गुवासि धरंणी धर्त्यसि धरित्र्यायुंषे त्वा वर्चसे त्वौजंसे त्वा बलांय त्वा॥ (१४)

देवताऽऽयुंषे त्वा पद्गे॥_____[७

आशुस्त्रिवृद्धान्तः पंश्चद्रशो व्योम सप्तद्रशः प्रतूर्तिरष्टाद्शस्तपो नवद्शोऽभिवर्तः संविष्शो धरुणं एकविष्शो वर्चौ द्वाविष्शः सम्भरंणस्रयोविष्शो योनिश्चतुर्विष्शो गर्भाः पञ्चविष्श ओजंस्रिण्वः कतुरेकित्रिष्ट्रशः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्शो ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्ट्रशो नाकंः षिद्विष्ट्रशो विवर्तौऽष्टाचत्वारिष्शो धर्तश्चंतुष्ट्रोमः॥ (१५)

अग्नेर्भागोंऽसि दीक्षाया आधिपत्यं ब्रह्मं स्पृतं त्रिवृथ्स्तोम् इन्द्रंस्य भागोंऽसि विष्णोराधिपत्यं क्षत्रः स्पृतम्पश्चदशः स्तोमो नचर्श्वसारमागोऽसि भातगधिपत्यं जनित्रः स्पृतः स्पृतः स्पृतः

नृचक्षंसाम्भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रई स्पृतः स्तामा नृचक्षंसाम्भागोऽसि धातुराधिपत्यं जनित्रई स्पृतः संप्तद्शः स्तोमो मित्रस्यं भागोऽसि वर्रुणस्याधिपत्यं दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एकविर्शः स्तोमोऽदित्यै भागोऽसि पूष्ण आधिपत्यमोजः स्पृतं त्रिणवः स्तोमो वसूनाम्भागोऽसि (१६)

रुद्राणामाधिपत्यं चतुंष्पाथ्स्पृतं चंतुर्वि १ शः स्तोमं आदित्यानां भागोंऽसि मुरुतामाधिपत्यं गर्भाः स्पृताः पश्चिवि १ शः स्तोमो तृतीयः प्रश्नः (काण्डम् ४)

पशवों ऽसुज्यन्त

शूद्रार्यावंसृज्येतामहोरात्रे अधिपत्नी आस्तामकंवि श्वात्यास्तुवृतैकंशप प्शवोऽसृज्यन्त वरुणोऽधिपतिरासी्त्रयोवि श्वात्यास्तुवत क्षुद्राः प्शवोऽसृज्यन्त पूषाधिपतिरासी्त्रयश्चेवि श्वात्यास्तुवतार्ण्याः प्शवोऽसृज्यन्त वायुरिधपतिरासीथ्सप्तवि श्वात्यास्तुवत् द्यावांपृथिवी वि (१९) ऐतां वसंवो रुद्रा आंदित्या अनु व्यांयन्तेषामाधिपत्यमासीन्नवंवि

बृहस्पतिरधिंपतिरासीन्नवदशभिंरस्तुवत

वनस्पतयोऽसृज्यन्त सोमोऽधिपतिरासीदेकत्रिश्शतास्तुवत प्रजा असृज्यन्त यावानां चायावानां चाधिपत्यमासीन्नयंस्निश्शतास्तुवत भूतान्यंशाम्यन्प्रजापंतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

ूतान्यंशाम्यन्प्रजापंतिः परमेष्ठ्यधिपतिरासीत्॥ (२०)

सं वृथ्युरोऽधिपतिविं पर्श्वतिश्शव॥———[१०]
इयमेव सा या प्रथमा व्योच्छंदन्तरुस्यां चंरति प्रविष्टा।

वधूर्जजान नवगञ्जनित्री त्रयं एनाम्मिह्मानंः सचन्ते॥ छन्दंस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमन् स्थरंन्ती। सूर्यंपत्नी वि चरतः प्रजान्ती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामन् तिस्र आगुस्रयो घर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका

रक्षत्यूर्ज्मेका (२१)

ब्रुतमेका रक्षति देवयूनाम्॥ चृतुष्टोमो अभवद्या तुरीयां यज्ञस्य पक्षावृषयो भवन्ती। गायत्री त्रिष्टभं जगंतीमनुष्टभंम्बृहद्कं युंआनाः सुवराभंरत्रिदम्॥ पुअभिर्धाता वि दंधाविदं यत्तासा्ड् स्वसंरजनयत्पश्चंपश्च। तासाम यन्ति प्रयवेण पश्च नानां रूपाणि

युंआनाः सुवराभरित्रेदम्॥ पुश्रभिधीता वि दंधाविदं यत्तासा् इ स्वसॄरजनयत्पश्चेपश्च। तासाम् यन्ति प्रयवेण पश्च नानां रूपाणि क्रतंवो वसानाः॥ त्रिष्शथ्स्वसार् उपं यन्ति निष्कृत समाननं केतुम्प्रतिमुश्चमानाः। (२२) ऋतू इस्तंन्वते कुवयंः प्रजानृतीर्मध्येखन्दसः परि

यन्ति भास्वंतीः। ज्योतिंष्मती प्रति मुश्चते नभी रात्रीं देवी सूर्यस्य ब्रुतानिं। वि पंश्यन्ति पृशवो जायंमाना नानांरूपा मातुर्स्या उपस्थैं। एकाृष्टका तपंसा तप्यंमाना जुजानु गर्भम्महिमानुमिन्द्रम्। तेनु दस्यून्व्यंसहन्त देवा हन्तासुंराणामभव्च्छचींभिः। अनानुजामनुजाम्मामंकर्त सत्यं वदन्त्यन्विंच्छ एतत्। भूयासम् (२३)

अस्य सुमृतौ यथां यूयमृन्या वो अन्यामित मा प्र युंक्त। अभून्ममं सुमृतौ विश्ववेदा आष्टं प्रतिष्ठामविद्धि गाुधम्। भूयासंमस्य सुमतौ यथां यूयमन्या वों अन्यामित मा प्र युंक्त। पश्च व्युष्टीरन् पश्च दोहा गां पश्चनाम्नीमृतवोऽन् पश्चं। पश्च दिशंः पश्चदशेन क्रुप्ताः संमानमूर्प्तीरभि लोकमेकम् (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूषुष्यपामेकां महिमानंम्बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरंति निष्कृतेषुं घर्मस्यैकां सवितैकां नि यंच्छति। या प्रथमा व्यौच्छथ्मा धेनुरंभवद्यमे। सा नः पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तरामुत्तरा ५ समाम्। शुऋर्षभा नभंसा ज्योतिषागाँद्विश्वरूपा शबलीरग्निकेंतुः। समानमर्थर्धं स्वपस्यमाना बिभ्रंती जरामंजर उषु आगाः। ऋतूनाम्पत्नीं प्रथमेयमागादहां नेत्री जंनित्री प्रजानांम्। एकां सती बंहुधोषो व्युंच्छुस्यजींर्णा त्वं जंरयसि सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जुमेकां प्रतिमुञ्जमांना भूयासमेकुं पत्येकान्नवि १ शतिश्चं॥————[११] अग्ने जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताञ्जातवेदो नुदस्व। अस्मे दींदिहि सुमना अहेंडुन्तवं स्या १ शर्मित्रवरूथ उद्भित्।

सहंसा जातान्त्र णुंदा नः सपत्नान्त्रत्यजाताञ्चातवेदो नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमन्स्यमानो वयः स्याम् प्र णुंदा नः सपत्नान्। चृतुश्चत्वारिष्शः स्तोमो वर्चो द्रविणः षोडुशः स्तोम् ओजो द्रविणं पृथिव्याः पुरीषमसि (२६)

पृथिव्याः पुरेषिमसि (२६)
अफ्सो नामं। एवृश्छन्दो वरिवृश्छन्देः शुम्भूश्छन्देः पिर्भूश्छन्दे आच्छच्छन्दो मन्श्छन्दो व्यचृश्छन्दः सिन्धुश्छन्देः समुद्रं छन्देः सिललं छन्देः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो

सष्टप्छन्दोऽनुष्टुप्छन्देः क्कुच्छन्देम्भिक्कुच्छन्देः काव्यं छन्दौऽङ्कुपं छन्देः (२७) पदपंङ्किश्छन्दोऽक्षरंपङ्किश्छन्दों विष्टारपंङ्किश्छन्देः क्षुरो

रथन्तरं छन्दों निकायश्छन्दों विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्देः

भृज्वाञ्छन्दैः प्रच्छच्छन्दः पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कुच्छन्दो विशालं छन्दो विष्पर्धाश्छन्देश्छिदिश्छन्दो दूरोहणं छन्देस्तन्द्रं छन्दौऽङ्काङ्कं छन्देः॥ (२८)

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्रयंस्रिश्शव॥——[१२]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्ययाँ। सिर्मद्धः शुक्र आहुंतः॥ त्वः सोमासि सत्पंतिस्त्वः राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि कर्तुः॥ भद्रा ते अग्ने स्वनीक सन्दग्धोरस्यं सतो विष्णस्य चारुः। न यत्ते शोचिस्तमसा वर्रन्त न ध्वस्मानस्तनुवि रेप आ धुः॥ भद्रं ते अग्ने

सहसिन्ननींकमुपाक आ रोचते सूर्यस्य। (२९)

रुशंदृशे दंदशे नक्त्या चिदरूं क्षितं दृश आ रूपे अन्नम्ं। सैनानींकेन सुविदन्नों अस्मे यष्टां देवा अयंजिष्ठः स्वस्ति। अदंब्यो गोपा उत नंः पर्स्पा अग्नें चुमदुत रेविद्देतिह। स्वस्ति नों दिवो अग्ने पृथिव्या विश्वायुंधेहि यज्ञथांय देव। यथ्सीमिहं दिविजात् प्रशंस्तुं तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथां होत्मीन्षः (३०)

देवतांता युज्ञेभिः सूनो सहसो यजांसि। एवानों अद्य संमुना संमानानुशन्नंग्र उशातो यक्षि देवान्॥ अग्निमींडे पुरोहितं यज्ञस्यं देवमृत्विजम्। होतांर रख्यातंमम्॥ वृषां सोम द्युमा असि वृषां देव वृषंव्रतः। वृषा धर्माणि दिधषे॥ सान्तंपना इद रहिवर्मरुतस्तज्ञंजुष्टन। युष्माकोती रिशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुर्हणायुस्तिरः सुत्यानि मरुतः (३१)

जिघारंसात्। द्रुहः पाश्ं प्रति स मुंचीष्ट् तिपेष्ठेन् तपंसा हन्तना तम्। संवथ्सरीणां मुरुतः स्वर्का उंरुक्षयाः सर्गणा मानुषेषु। तेंऽस्मत्पाशान्त्र मुंश्चन्त्व १ हंसः सान्तप्ना मंदिरा मांदिय्षणवः। पिप्रीहि देवा १ उंशतो यंविष्ठ विद्वा १ ऋतू १ र्ऋतुपते यजेह। ये दैव्यां ऋत्विज्स्तेभिरग्ने त्व १ होतॄंणाम्स्यायंजिष्ठः। अग्ने यद्द्य विशो अध्वरस्य होतः पावंक (३२) शोचे वेष्व है यज्वाँ। ऋता यंजासि मिह्ना वि यद्भूर्ह्व्या वंह यविष्ठ या तें अद्या अग्निनां रियमेश्जवत्योषंमेव दिवेदिवे। यशसंं वीरवंत्तमम्॥ गृयस्फानों अमीवृहा वंसुवित्यृंष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहंमेधास आ गृत मरुतो मापं भूतन। प्रमुश्चन्तों नो अर्श्हंसः। पूर्वीभिर्हि दंदाशिम श्रारद्विम्रिंकतो वयम्। महोभिः (३३)

चर्षणीनाम्। प्र बुधियां ईरते वो महार्से प्र णामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्त्रियं दम्यम्भागमेतं गृहमेधीयम्मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोर्ह्विष्मंती घृताची। उप स्वैनंम्रमंतिर्वसूयुः। इमो अग्ने वीततंमानि ह्व्याजंस्रो विक्षे देवतातिमच्छं। प्रतिं न ईर सुर्भीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुतमनर्वाणर् रथेशुभम्। (३४)

कण्वां अभि प्र गांयत। अत्यांसो न ये मुरुतः स्वश्चों यक्ष्टहशो न शुभयंन्त मर्याः। ते हंम्येष्टाः शिशंवो न शुभा वृथ्सासो न प्रंक्तीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेवं रेजते भूमिर्यामेषु यद्धं युअते शुभे। ते कीडयो धुनयो भ्राजंदष्टयः स्वयं मंहित्वं पंनयन्त धूतंयः। उपह्लरेषु यदिचिध्वं य्यिं वयं इव मरुतः केनं (३५)

चित्पथा। श्लोतंन्ति कोशा उपं वो रथेष्वा घृतम्ंक्षता मधुंवर्णमर्चते। अग्निमंग्निष् हवींमभिः सदां हवन्त विश्पतिम्। ह्व्यवाहं पुरुप्रियम्। त॰ हि शश्वंन्त ईडंते स्रुचा देवं घृंतश्चुतां। अग्नि॰ ह्व्याय वोढंवे। इन्द्रांग्नी रोचना दिवः श्वथंद्वृत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परीन्द्रं नरो विश्वंकर्मन् ह्विषां वावृधानो विश्वंकर्मन् ह्विषा वर्धनेन॥ (३६)

सूर्यस्य मनुषो मरुतः पार्वक महोंभी रथेशुभुं केन पद्गत्वारि शच॥———[१३]

्शिमरंसि राज्यंस्ययं पुरो हरिकेशोऽग्निर्मृधैन्द्राग्निभ्यां बृह्स्पतिर्भृयस्कृदंस्यग्निनां विश्वाषाद्वजापंतिर्मनंसा कृतिका मधुंश्च सुमिद्दिशां द्वादंश॥———[१४] रश्मिरंसि प्रति धेनुमंसि स्तनयिबुसिनरस्यादित्यानारं सप्तित्रिरंशत॥37॥ रश्मिरंसि को अद्य युंड्के॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/